

به نام خدا

گزارشکار آزمایش سه آزمایشگاه سیستم عامل

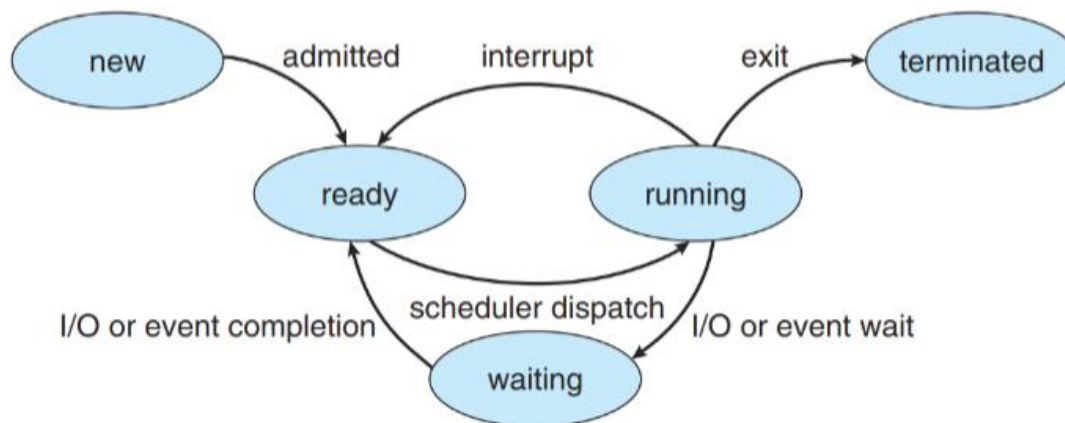
اعضای گروه:

علی زمانی 810101436

برنا فروهری 810101480

نیما خنجری 810101416

پرسش 1: ساختار PCB و همچنین وضعیت‌های تعریف شده برای هر پردازش را در xv6 پیدا کرده و گزارش کنید آیا شباهتی میان داده‌های موجود در این ساختار و ساختار به تصویر کشیده شده در شکل 3.3 منبع درس وجود دارد؟ (ذکر حداقل ۵ مورد و معادل آنها در xv6)

شکل ۱. چرخه وضعیت یک پردازش

```

struct proc {
    uint sz; // Size of process memory (bytes)
    pde_t* pgdir; // Page table
    char *kstack; // Bottom of kernel stack for this process
    enum procstate state; // Process state
    int pid; // Process ID
    struct proc *parent; // Parent process
    struct trapframe *tf; // Trap frame for current syscall
    struct context *context; // switch() here to run process
    void *chan; // If non-zero, sleeping on chan
    int killed; // If non-zero, have been killed
    struct file *ofile[NOFILE]; // Open files
    struct inode *cwd; // Current directory
    char name[16]; // Process name (debugging)
};
  
```

می‌توان دید که ساختار PCB در xv6 به صورت ساختار struct proc تعریف شده است. یکی از دیتاهایی که در PCB موجود می‌باشد وضعیت پردازش است.

وضعیت‌های مختلفی که در سیستم عامل xv6 برای یک پردازش تعریف شده به این ترتیب هستند:

```
enum procstate { UNUSED, EMBRYO, SLEEPING, RUNNABLE, RUNNING, ZOMBIE };
```

1- UNUSED : این وضعیت معادل وضعیت terminated می‌باشد یعنی نماینده حالتی است که پردازش خاتمه یافته یا اصلاً هنوز ایجاد نشده است.

2- EMBRYO : این وضعیت نماینده حالتی است که پردازش تازه ایجاد شده ولی هنوز آماده اجرا نیست. (عملاً مشابه وضعیت new در شکل می‌باشد)

3- RUNNABLE : اگر پردازش در این وضعیت باشد یعنی آماده اجرا است و صرفاً باید منتظر بماند تا به cpu اختصاص یابد. می توان گفت این وضعیت در xv6 معادل وضعیت ready است.

4- RUNNING : در این وضعیت پردازش در حال اجرا شدن روی cpu می باشد. مشابه running در شکل بالا.

5- SLEEPING : در این وضعیت پردازش منتظر تکمیل شدن یک فرآیند I/O یا رویدادی خاص است و عملاً معادل وضعیت waiting در شکل بالا می باشد.

6- ZOMBIE : این وضعیت نماینده حالتی است که پردازش موردنظر خاتمه پیدا کرده ولی هنوز resource های آن به طور کامل آزاد نشده اند.

داده های موجود در ساختار به تصویر کشیده شده در شکل 3.3 منبع درس و معادل آن ها در سیستم عامل xv6:

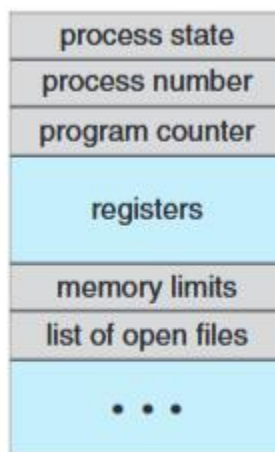

Figure 3.3 Process control block (PCB).

1- Process State : در بخش بالا کامل مشابهت هایی که این بخش در شکل 3.3 با وضعیت های یک پردازش در xv6 دارند را توضیح دادیم.

2- Process Number : این بخش معادل pid در xv6 است که id برای هر پردازش را ذخیره می کند.

3- Program Counter : این بخش که همان شمارنده برنامه است اشاره گری به آدرس دستور بعدی ای است که باید اجرا شود. در xv6 ساختاری داریم به نام context که شامل رجیستر های cpu می باشد. این بخش یعنی شمارنده برنامه هم در xv6 در این ساختار context ذخیره می شود.

4- Registers : همانطور که در بخش قبلی هم اشاره ای داشتیم معادل این بخش در xv6 ساختار context می باشد.

5- List of Open Files : در شکل این بخش نماینده فایل هایی است که پردازش موردنظر به آن ها دسترسی دارد. در xv6 آرایه ofile[] را در PCB داریم که برای هر پردازش لیست فایل هایی که پردازش موردنظر به آن ها دسترسی دارد را ذخیره می کند.

پرسش 2: هر کدام از وضعیتهای تعریف شده معادل کدام وضعیت در شکل ۱ میباشند؟

در بخش ابتدایی پاسخ پرسش 1 به این سوال جواب دادیم.

پرسش 3: با توجه به توضیحات گفته شده کدام یک از توابع موجود در proc.c منجر به انجام گذار از حالت new به حالت ready که در شکل ۱ به تصویر کشیده شده خواهد شد؟ وضعیت یک پردازش در xv6 در این گذار از چه حالتی حالتی به چه حالتی تغییر میکند؟ پاسخ خود را با پاسخ سوال ۲ مقایسه کنید.

در فایل proc.c تابعی به نام allocproc وجود دارد که پردازش جدیدی ایجاد کرده و آن را مقداردهی اولیه می کند. در ابتدای ایجاد یک پردازش، پردازش موردنظر در وضعیت UNUSED می باشد اما در تابع allocproc وضعیت آن به EMBRYO تغییر می یابد. همانطور که در سوال های بخش قبل دیدیم، این وضعیت نشان دهنده آن است که پردازش موردنظر با وجود این که ایجاد شده هنوز آماده اجرا شدن نیست.

بعد از این مرحله، با استفاده از تابعی به نام userinit مقداردهی های اولیه از جمله مقداردهی program counter انجام شده و اولین پردازش ایجاد می شود. پردازش مورد نظر ما در همین تابع یا در هنگام اجرای پردازش های جدید در توابعی مثل fork از وضعیت EMBRYO به وضعیت RUNNABLE میرسد. توجه داشته باشید که وضعیت RUNNABLE معادل همان وضعیت Ready در شکل می باشد.

این گونه پردازش از وضعیت UNUSED به EMBRYO و در نهایت به RUNNABLE می رسد. این تغییر وضعیت معادل انجام گذار از حالت new به ready است.

پرسش 4: سقف تعداد پردازنده های ممکن در xv6 چه عددی است؟ در صورتی که یک پردازنده تعداد زیادی پردازنده فرزند ایجاد کند و از این سقف عبور کند کرنل چه واکنشی نشان داده و برنامه سطح کاربر چه بازخوردی دریافت میکند؟

در xv6 ، سقف تعداد پردازنده هایی که سیستم می تواند همزمان مدیریت کند، با استفاده از ثابتی به نام NPROC که در فایل param.h تعریف شده است، مشخص میشود. مقدار پیش فرض این ثابت معمولاً برابر 64 است. این بدان معناست که xv6 ماکسیمم می تواند 64 پردازنده فعال را همزمان مدیریت کند.

```
#define NPROC 64 // maximum number of processes
```

حال اگر یک پردازنده تعداد زیادی پردازنده فرزند ایجاد کند به طوری که تعداد پردازنده ها از این مقدار تعیین شده بیشتر شوند، کرنل در هنگام فراخوانی تابع fork، نمی تواند پردازنده جدیدی تخصیص دهد. به همین دلیل، تابع allocproc که مسؤل ایجاد پردازنده های جدید است return NULL خواهد کرد. این امر باعث خواهد شد که فراخوانی fork در برنامه سطح کاربر شکست بخورد. در نتیجه تابع fork در برنامه سطح کاربر مقدار 1- را برمی گرداند. همانطور که از آزمایش های قبلی می دانیم، این مقدار به معنی آن است که ایجاد پردازنده جدید موفق نبوده. پس برنامه سطح کاربر می تواند با بررسی مقدار بازگشتی از fork، این خطا را شناسایی کرده و ارور مناسب را برای یوزر نمایش دهد.

پرسش 5: چرا نیاز است در ابتدای هر حلقه تابع scheduler جدول پردازنده ها قفل شود؟ آیا در سیستمهای تک پردازنده ای هم نیاز است این کار صورت بگیرد؟

در سیستم عامل xv6 ، ptable داده ساختاری مشترک است که اطلاعات مربوط به تمام پردازنده های سیستم را نگهداری می کند. از آنجایی که xv6 می تواند بر روی سیستم های چند پردازنده ای اجرا شود، ممکن است چندین هسته همزمان به این جدول دسترسی داشته باشند. اگر این اتفاق بیافتد، با حذف شدن یک پردازنده یا اضافه شدن پردازنده ای جدید امکان دارد که در داده های جدول اختلال به وجود بیاید. از طرفی دسترسی همزمان داشتن چند پردازنده به ptable موجب رقابت بین پردازنده ها برای دسترسی به اطلاعات جدول می شود. در نتیجه می توان با قفل کردن جدول در ابتدای هر حلقه تابع از این رقابت جلوگیری کرد. از طرفی هنگام انتخاب پردازنده برای اجرا، وضعیت پردازنده ها (state) ممکن است تغییر کند. قفل کردن جدول تضمین می کند که این تغییرات به درستی ثبت شوند و پردازنده مناسب برای اجرا انتخاب شود.

اما در سیستم های تک پردازنده ای که فقط یک هسته داریم، در هیچ بازه ای بیشتر از یک هسته در حال اجرا نیست. پس در نتیجه هیچگاه رقابتی برای دسترسی به جدول پردازنده ها وجود ندارد و اصلاً ضروری نیست که از قفل کردن جدول استفاده کنیم. پس می توان در سیستم های تک پردازنده با حذف قفل ها سیستم عاملی سریع تر داشت که ساختاری ساده تر دارد.

پرسش 6: با فرض اینکه xv6 در حالت تک هسته ای در حال اجراست اگر یک پردازش به حالت **RUNNABLE** برود و صف پردازش ها در حال طی شدن باشد (**proc:335**) در مکانیزم زمان بندی xv6 نسبت به موقعیت پردازش در صف در چه **iteration** ای امکان **schedule** پیدا میکند؟ در همان **iteration** یا در **iteration** بعدی)

مکانیزم زمانبندی به این صورت است که برای هر پردازش در **ptable** , زمانبند بررسی می کند که آیا وضعیت پردازش موردنظر **RUNNABLE** است یا خیر. اگر بود, به هسته اختصاص داده شده و به حالت **RUNNING** تغییر وضعیت می دهد. اما حالتی را هم داریم که پردازش های در هنگام بررسی جدول به حالت **RUNNABLE** برود. در این صورت, اگر پردازش قبل از موقعیت جاری زمان بند در جدول باشد (مثلاً زمان بند از موقعیت پردازش عبور کرده باشد), این پردازش تا پیمایش بعدی در حلقه بررسی نمی شود. اما اگر پردازش بعد از موقعیت جاری زمان بند در جدول باشد, امکان زمان بندی در همان پیمایش وجود دارد, زیرا زمان بند هنوز به آن نرسیده است.

پرسش 7: رجیسترهای موجود در ساختار **context** را نام ببرید.

در ساختار **context** رجیسترهای **edi, esi, ebx, ebp, eip** را داریم.

پرسش 8: همانطور که می دانید یکی از مهمترین رجیسترها قبل از هر تعویض متن **Program Counter** است که نشان می دهد روند اجرای برنامه تا کجا پیش رفته . است با ذخیره سازی این رجیستر میتوان محل ادامه برنامه را بازیابی کرد. این رجیستر در ساختار **context** چه نام دارد؟ این رجیستر چگونه قبل از انجام تعویض متن ذخیره میشود؟

در ساختار **xv6**, رجیستر **eip** شامل آدرس دستورالعمل بعدی ای است که باید اجرا شود و مشخص می کند که در کدام نقطه از برنامه **cpu** باید به اجرای دستورات پردازش برود. برای انجام **context switch** اول رجیسترهایی که مهم هستند مقادیرشان ذخیره میشود, سپس به استک انتقال داده شده و در نهایت در ساختار **context**, کپی خواهند شد.

پرسش 9: همانطور که در قسمت قبل مشاهده کردید, ابتدای تابع **scheduler** ایجاد وقفه به کمک تابع **sti**, فعال می شود. با توجه به توضیحات این قسمت اگر وقفه ها فعال نمی شد چه مشکلی به وجود می آمد؟

اگر وقفه ها در ابتدای تابع **scheduler** با فراخوانی تابع **sti** فعال نمی شدند, مشکلات زیر به وجود می آمد:

1- یکی از مهم‌ترین وقفه‌ها در xv6 تایمر است که باعث می‌شود که تابع yield برای پردازش در حال اجرا فراخوانی شده و پردازش زمان خود را به پایان برساند. حال اگر وقفه‌ها فعال نشوند، تایمر درست کار نمی‌کند و در نتیجه پردازش فعلی ممکن است بدون محدودیت زمانی روی CPU باقی بماند. در نتیجه این امر هم پردازش‌های دیگر به CPU دسترسی نمی‌توانند داشته باشند و در نتیجه دچار starvation می‌شوند.

2- علاوه بر تایمر، وقفه‌های دیگری مانند I/O، وقفه‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری ممکن است رخ دهند. در صورت فعال نشدن وقفه‌ها سیستم نمی‌تواند به این وقفه‌ها پاسخ دهد، که ممکن است منجر به از کار افتادن دستگاه‌های input/output یا رخدادهای مهم شود.

3- در هنگام وقوع وقفه تایمر، زمان سیستم (system time) به روز می‌شود. این زمان برای عملکرد بسیاری از بخش‌های سیستم عامل (مانند زمان‌بندی و رخدادهای زمان‌محور) حیاتی است. اگر وقفه‌ها غیرفعال باشند، زمان سیستم ثابت می‌ماند و تغییری نخواهد کرد. در نتیجه این اختلال، رخدادهایی که به زمان وابسته‌اند (مانند sleep برای پردازش‌ها که رخدادی وابسته به زمان است) به درستی عمل نمی‌کنند.

پرسش 10: بنظر شما وقفه تایمر هر چه مدت یک بار صادر می‌شود؟ (راهنمایی: می‌توانید با اضافه کردن یک `cprintf` پس از `ticks++` این موضوع را مشاهده کنید.)

وقفه تایمر در xv6 به طور پیش‌فرض هر 10 میلی‌ثانیه یک بار صادر می‌شود. این مدت‌زمان در معماری RISC-V توسط تنظیمات سیستم تایمر (Timer) مشخص می‌شود و برای مدیریت زمان‌بندی و به‌روزرسانی متغیرهای مرتبط با زمان (مانند ticks) استفاده می‌شود.

پرسش 11: با توجه به توضیحات داده شده چه تابعی منجر به انجام شدن گذار interrupt در شکل 1 خواهد شد؟

گذار Interrupt (در چرخه وضعیت پردازش طبق شکل 1) از حالت RUNNING به حالت READY صورت می‌گیرد. در xv6، این گذار توسط تابع yield مدیریت می‌شود. این تابع به این صورت عمل می‌کند که پردازش جاری را مجبور می‌کند که CPU را رها کرده و در صف پردازش‌های آماده (RUNNABLE) قرار بگیرد.

پرسش 12: با توجه به توضیحات قسمت scheduler dispatch میدانیم زمان بندی در xv6 به شکل نوبت گردشی است. حال با توجه مشاهدات خود در این قسمت استدلال کنید کوانتوم زمانی این پیاده سازی از زمان‌بندی نوبت گردشی چند میلی ثانیه است؟

در جدول 1 در صورت پروژه، الگوریتم های زمان بندی استفاده شده در سیستم عامل های مختلف را داشتیم که بخشی که مربوط به سیستم عامل xv6 بود به این صورت بود:

RR	xv6
همه فرآیندها از اولویت یکسانی برخوردارند و به ترتیب نوبتی اجرا می شوند، که باعث می شود زمان بندی مناسب برای سیستم های ساده و بی درنگ باشد، اما در مدیریت پیچیده تر اولویت ها و تسک ها محدودیت دارد.	

همانطور که می بینیم، در xv6 از الگوریتم Round-Robin برای زمان بندی استفاده شده است و این یعنی هر پردازنده در هنگام اجرا، ماکسیمم تا اولین وقفه تایمر زمان دارد که از CPU استفاده کند. پس می توان گفت که مدت زمان کوانتوم زمانی مستقیماً برابر با مدت زمان بین دو وقفه تایمر است. در پرسش 10 دیدیم که وقفه تایمر در xv6 حدوداً هر 10 میلی ثانیه یک بار صادر می شود. پس نتیجه می گیریم که در سیستم عامل xv6، کوانتوم زمانی زمان بندی Round-Robin به اندازه 10 میلی ثانیه است.

پرسش 13: تابع wait در نهایت از چه تابعی برای منتظر ماندن برای اتمام کار یک پردازنده استفاده میکند؟

در xv6، تابع wait از sleep برای منتظر ماندن والد تا اتمام کار فرزند استفاده می کند. اگر هیچ فرزندی وجود نداشته باشد یا همه آنها قبلاً تمام شده باشند، تابع wait فوراً باز می گردد.

پرسش 14: با توجه به پاسخ سوال قبل استفاده های دیگر این تابع چیست؟ (ذکر یک نمونه)

تابع sleep به غیر از منتظر ماندن برای اتمام کار یک پردازنده، در حالتی که نیاز به دسترسی به منابعی داریم که هنوز آزاد نشده اند و باید منتظر بمانیم تا به طور کامل آزاد شوند هم کاربرد دارد.

پرسش 15: با این تفاسیر چه تابعی در سطح کرنل منجر به آگاه سازی پردازنده از رویدادی است که برای آن منتظر بوده است؟

در xv6، تابع wakeup وظیفه آگاه سازی پردازش‌هایی که منتظر وقوع یک رویداد خاص بوده‌اند را بر عهده دارد. این تابع، پردازش‌هایی که به حالت SLEEPING رفته‌اند و منتظر یک آدرس خاص هستند را از خواب بیدار کرده و به حالت RUNNABLE منتقل می‌کند.

پرسش 16: با توجه به پاسخ سوال ۹ این تابع منجر به گذار از چه وضعیتی به چه وضعیتی در شکل ۱ خواهد شد؟

فرض کنید پردازش ای در حال اجراست (وضعیت RUNNING در شکل) و از CPU استفاده می‌کند. اگر حین اجرا پردازش نیاز پیدا کند که برای رخ دادن یک رویداد خاص مانند رسیدن زمانی مشخص یا اتمام فرآیند I/O منتظر بماند، تابع sleep فراخوانی می‌شود. با فراخوانی تابع sleep، وضعیت پردازش از RUNNING به WAITING تغییر می‌کند. در نتیجه این تغییر، پردازش به حالت خواب می‌رود تا هنگامی که رویداد مورد انتظارش رخ بدهد.

پرسش 17: آیا تابع دیگری وجود دارد که منجر به انجام این گذار شود؟ نام ببرید.

علاوه بر sleep، توابع دیگری مانند wait و توابع مرتبط با pipe نیز می‌توانند باعث گذار پردازش از وضعیت RUNNING به وضعیت WAITING شوند.

پرسش 18: در بخش ۳.۳.۲ منبع درس با پردازش‌های Orphan آشنا شدید رویکرد xv6 در رابطه با این گونه پردازش‌ها چیست؟

در سیستم عامل xv6، پردازش ای داریم به نام init. این پردازش اولین پردازش ای است که توسط کرنل xv6 در فضای کاربر اجرا می‌شود. این پردازش به طور پیش‌فرض به عنوان والد تمامی پردازش‌های orphan که والد خود را از دست داده‌اند، عمل می‌کند. پس وقتی پردازش‌های orphan می‌شود (والدش خاتمه می‌یابد)، xv6 والد آن پردازش را به پردازش init تغییر می‌دهد. پردازش init هم به صورت مداوم تابع wait را اجرا می‌کند تا از خاتمه پردازش‌های یتیم باخبر شود و منابع آنها را آزاد کند.

پرسش 19: مقدار CPUS را مجدداً به عدد ۲ برگردانید. آیا همچنان ترتیبی که قبلاً مشاهده میکردید پا برجاست؟ علت این امر چیست؟

با تغییر مقدار CPUS به ۲، ترتیبی که قبلاً مشاهده میکردیم دچار تغییر می‌شود. علت این تغییر این است که در سیستم عامل xv6 هر کدام از هسته‌ها، اجرای مستقلی دارند و به صورت جداگانه به پردازش‌ها نوبت می‌دهد. در نتیجه، ترتیب اجرا بین دو هسته هم زمان ممکن است با ترتیبی که در حالت تک‌هسته ای مشاهده می‌شد، متفاوت باشد. از طرفی همانطور که در سوال‌های قبلی به طرز کارکرد

قفل ها در xv6 پرداختیم، دیدیم که قفل ها ممکن است باعث شوند که یکی از هسته ها برای مدت کوتاهی منتظر بماند تا قفل آزاد شود. این امر سبب می شود که ترتیب اجرا تحت تأثیر قرار گیرد. همچنین همانطور که در منبع درس خوانده ایم، در سیستم های چند هسته ای، پردازش های که روی یک هسته در حال اجرا است ممکن است به دلیل Interrupt یا نیاز به منابعی خاص، به هسته دیگری منتقل شود. این تغییر نیز می تواند ترتیب اجرای مشاهده شده را تغییر دهد.

پرسش 20: در صورت نیاز به مقداری اولیه به فیلدهای اضافه شده در ساختار `cpu` در چه تابعی از `xv6` بهتر است این کار انجام گیرد؟ راهنمایی: به `main.c` مراجعه کنید.

برای مقداری اولیه به فیلدهای اضافه شده به ساختار `cpu`، بهترین مکان تابع `cpuinit` در فایل `main.c` است. این تابع مسئول مقداری اولیه مربوط به ساختار `CPU` در مراحل ابتدایی راه اندازی سیستم است. به خصوص اگر اگر فیلدهای اضافه شده به ساختار `cpu` نیازمند مقداری ثابت و اولیه (مثلاً یک مقدار پیش فرض) هستند، بهتر است این کار در `cpuinit` انجام شود.

پرسش 21: با توجه به سیاستهای پیاده سازی شده در سطوحی دوم و سوم و همچنین استفاده از روش `time-slicing` توجیه کنید چرا همچنان مشکل `starvation` امکان رخ دادن دارد؟

الگوریتمی که در سطح دوم به کار گرفته شد الگوریتم `sjf` بود که همانطور که در فصل 5 منبع درس دیدیم، در این الگوریتم، اولویت با پردازش هایی است که `burst time` کوتاه تری دارند. اشکالی که این الگوریتم ممکن بود ایجاد کند این بود که اگر پردازش ای با `burst time` بزرگ به همراه یک سری پردازش با `burst time` کوچک در صف داشته باشیم، هر باری که `scheduler` می خواهد پردازش ای را برای اجرا انتخاب کند، پردازش های با `burst time` کوچکتر را انتخاب می کند و پردازش ای که `burst time` بزرگی دارد ممکن است هیچ گاه انتخاب نشده و در نتیجه به `cpu` دسترسی پیدا نکند و دچار `starvation` بشود.

از طرفی الگوریتمی که در سطح سوم داشتیم، الگوریتم `FCFS` بود که در آن اولویت پردازش ای بود که زودتر وارد صف شده بود. اشکالی که این الگوریتم ممکن است با آن مواجه شود این است که اگر پردازش ای داشته باشیم که مثلاً دارای یک لوپ بی نهایت باشد و در طول اجرا `interrupt` ای ایجاد نکند، آنگاه این پردازش برای مدت نامحدود `cpu` را میگیرد و اجازه دسترسی به `cpu` را به پردازش های دیگر نمی دهد چون در این الگوریتم تا زمانی که پردازش مورد نظر کارش تمام نشود، منابع و `cpu` را آزاد نمی کند. پس در نتیجه، پردازش های دیگر دچار `starvation` خواهند شد.

پرسش 22: به چه علت مدت زمانی که پردازش در وضعیت `SLEEPING` میباشد به عنوان زمان انتظار پردازش از منظر زمان بندی در نظر گرفته نمیشود؟

به طور کلی waiting time یا همان زمان انتظار پردازش، نشان دهنده مدت زمانی است که پردازش در انتظار اجرا شدن توسط cpu است. اما پردازش ای که در وضعیت sleeping می باشد، وضعیتش ناشی از انتظار برای تکمیل فرآیندی I/O یا آزاد شدن منابعی مانند دیسک است، نه انتظار برای cpu. از طرفی زمان بند وظیفه مدیریت استفاده از CPU را دارد و به منابع دیگر توجهی ندارد. به همین دلیل است که زمان بند تنها با پردازش هایی که در وضعیت ready (در xv6 همان runnable) هستند تعامل دارند و تعاملی با پردازش های دارای وضعیت sleeping ندارد. پس مدت زمانی که پردازش در وضعیت SLEEPING میباشد به عنوان زمان انتظار پردازش از منظر زمان بندی در نظر گرفته نمیشود.

شرح پروژه:

در ساختار process فیلدی تحت عنوان schedule information تعریف می کنیم. این ساختار دارای صف فعلی , burst time, آخرین زمان اجرا, زمان ساخته شدن, زمان ورود به صف فعلی, میزان اطمینان و تعداد سیکل های اجرا شده متوالی می باشد.

```
struct proc {
    int syscalls[MAX_SYSCALLS];
    uint sz; // Size of process memory (bytes)
    pde_t* pgdir; // Page table
    char *kstack; // Bottom of kernel stack for this process
    enum procstate state; // Process state
    int pid; // Process ID
    struct proc *parent; // Parent process
    struct trapframe *tf; // Trap frame for current syscall
    struct context *context; // swtch() here to run process
    void *chan; // If non-zero, sleeping on chan
    int killed; // If non-zero, have been killed
    struct file *ofile[NOFILE]; // Open files
    struct inode *cwd; // Current directory
    char name[24]; // Process name (debugging)

    struct ScheduleInfo sched_info;
};

struct ScheduleInfo
{
    enum schedqueue level;
    int burst_time;
    int last_exe_time;
    uint creation_time;
    uint enter_level_time;
    int confidence;
    int num_of_cycles;
};
```

در ساختار cpu, سه متغیر rr – sjf – fcfs اضافه می کنیم که هر کدام نشان دهنده تایم اسلایس باقی مانده برای هر صف می باشد. مقادیر این متغیر ها, در فایل mp.c و هنگام initial کردن cpu به ترتیب 30,20,10 ذخیره می شوند. (به علت آن که هر تیک 10ms است, ما با هر تیک مقدار متغیر موردنظر را تغییر می دهیم)

```
struct cpu {
    uchar apicid;
    struct context *scheduler;
    struct taskstate ts;
    struct segdesc gdt[NSEGS];
    volatile uint started;
    int ncli;
    int intena;
    struct proc *proc;
    int rr;
    int sjf;
    int fcfs;
};
```

تابع scheduler را به شکلی تغییر می دهیم که اگر time slice برای اجرای process از صف اول وجود داشت, با استفاده از تابع process, round-robin مطلوب را انتخاب می کند. اگر این شرط برقرار نبود یا در صف اول process قابل اجرایی وجود نداشت, به سراغ صف دوم می رویم و در صورتی که برای این صف, time slice باقی مانده بود, با استفاده از short_job_first, process مطلوب را انتخاب می کنیم و در انتها اگر این شرط برای این صف هم برقرار نبود, با استفاده از تابع first_come_first_service و با در نظر گرفتن تایم اسلایس این صف, process مطلوب را از این صف انتخاب می کنیم. در نهایت اگر هیچ process قابل اجرایی وجود نداشت, تایم اسلایس های هر سه صف را reset می کنیم.

```

void scheduler(void)
{
    struct proc *p;
    struct cpu *c = mycpu();
    struct proc *last_scheduled_RR = &ptable.proc[NPROC - 1];
    c->proc = 0;
    for (;;)
    {
        sti();
        p = 0;
        acquire(&ptable.lock);
        if(mycpu()->rr>0)
            p = round_robin(last_scheduled_RR);
        if (p)
            last_scheduled_RR = p;
        else
        {
            if(mycpu()->sjf>0)
                p = short_job_first();
            if (!p)
            {
                if(mycpu()->fcfs>0)
                    p = first_come_first_service();
                if (!p)
                {
                    mycpu()->rr = 30;
                    mycpu()->sjf = 20;
                    mycpu()->fcfs = 10;
                    release(&ptable.lock);
                    continue;
                }
            }
        }
        c->proc = p;
        switchvm(p);
        p->state = RUNNING;
        p->sched_info.last_exe_time = ticks;
        swtch(&(c->scheduler), p->context);
        switchkvm();
        c->proc = 0;
        release(&ptable.lock);
    }
}

```

در تابع round_robin با گرفتن آخرین process اجرا شده به عنوان آرگومان از process بعدی آن پیمایش را شروع کرده تا به اولین process قابل اجرا برسیم که همان خاصیت round_robin است. توجه شود که اگر در پیمایش به process آخر رسیدیم، به اولین process در table برمیگردیم که خاصیت دایره ای بودن صف می باشد.

```

struct proc *
round_robin(struct proc *last_scheduled)
{
    struct proc *p = last_scheduled;
    for (;;)
    {
        p++;
        if (p >= &ptable.proc[NPROC])
            p = ptable.proc;
        if (p->state == RUNNABLE && p->sched_info.level == ROUND_ROBIN)
            return p;

        if (p == last_scheduled)
            return 0;
    }
    return 0;
}

```

برای صف sjf, در میان تمام process ها پیمایش می کنیم و برای هر process که قابل اجرا بود، یک عدد رندوم تولید کرده و با میزان اطمینان مقایسه می کنیم و اگر شرایط برقرار بود، چک می کنیم آیا burst time اجرای این process مینیمم هست یا خیر. در انتها process ای که دارای کمترین burst time بوده و شرط confidence آن برقرار بوده را return می کنیم.

```

struct proc* short_job_first()
{
    struct proc* res=0;
    struct proc* p;
    for(p=ptable.proc; p<&ptable.proc[NPROC]; p++)
    {
        if((p->state != RUNNABLE) || (p->sched_info.level!=SJF))
            continue;
        if(res == 0)
            res = p;
        if(p->sched_info.confidence > create_rand_num(100))
        {
            if(p->sched_info.burst_time < res->sched_info.burst_time)
                res = p;
        }
    }
    return res;
}

```

برای صف FCFS در میان process ها پیمایش کرده و آنی را که زودتر از همه به این صف آمده و قابل اجرا هست را return می کنیم.

```
struct proc* first_come_first_service()
{
    struct proc* res=0;
    struct proc* p;
    for(p=ptable.proc; p<&ptable.proc[NPROC]; p++)
    {
        if((p->state != RUNNABLE) || (p->sched_info.level!=FCFS))
            continue;
        if(res == 0)
            res = p;
        else if(p->sched_info.enter_level_time<res->sched_info.enter_level_time)
            res = p;
    }
    return res;
}
```

برای تغییر صف یک process تابع set_level را تعریف کرده ایم (سیستم کالی نیز با همین عنوان تعریف شده که از همین تابع استفاده می کند). در این تابع با گرفتن pid و صف مقصد به عنوان آرگومان صف process موردنظر را تغییر می دهیم.

```
int set_level(int pid, int target_level)
{
    struct proc *p = findproc(pid);
    acquire(&ptable.lock);

    int old_queue = p->sched_info.level;
    p->sched_info.level = target_level;
    p->sched_info.enter_level_time = ticks;

    release(&ptable.lock);
    return old_queue;
}
```


جهت جلوگیری از starvation, تابع aging تعریف شده است. در این تابع تمام process هایی که قابل اجرا هستند, در صف اول نیستند و از زمانی که وارد این صف شده اند به آستانه starvation رسیده اند, آن ها را به یک صف بالاتر می آوریم.

```
void aging()
{
    struct proc *p;
    acquire(&ptable.lock);
    for (p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++)
    {
        if (p->state == RUNNABLE)
        {
            if (p->sched_info.level == ROUND_ROBIN)
                continue;
            if ((ticks - p->sched_info.last_exe_time > STARVATION_THRESHOLD) &&
                | (ticks - p->sched_info.enter_level_time > STARVATION_THRESHOLD))
            {
                {
                    release(&ptable.lock);
                    if(p->sched_info.level == SJF)
                        set_level(p->pid, ROUND_ROBIN);
                    else if(p->sched_info.level == FCFS)
                        set_level(p->pid, SJF);
                    cprintf("pid: %d starved!\n", p->pid);
                    acquire(&ptable.lock);
                }
            }
        }
    }
    release(&ptable.lock);
}
```

توجه: در هنگام initial کردن متغیرهای یک process در تابع alloc_proc صف برابر FCFS قرار داده می شود و مقادیر 2,50 در اینجا برای burst time و confidence قرار داده می شوند. Process های init و sh با استفاده از تابع set_level در همان زمان ساخته شدن به صف اول می روند.

از آنجا که هر تیک زمانی سیستم 10ms است و ما میخواهیم آن را به 50ms تغییر دهیم، در هر process تعداد سیکل های متوالی که این process انجام داده است را ذخیره می کنیم و هر موقع به 5 سیکل رسید، آنگاه cpu process را آزاد می کند. همچنین در هر تیک زمانی با توجه به صف process ای که در cpu قرار دارد، times slice صف فعلی را کم می کنیم.

```
if(myproc() && myproc()->state == RUNNING &&
    tf->trapno == T_IRQ0+IRQ_TIMER)
{
    if(myproc()->sched_info.level == ROUND_ROBIN)
        mycpu()->rr--;
    else if(myproc()->sched_info.level == SJF)
        mycpu()->sjf--;
    else if(myproc()->sched_info.level == FCFS)
        mycpu()->fcfs--;

    if(myproc()->sched_info.num_of_cycles<5)
        myproc()->sched_info.num_of_cycles++;
    else
    {
        cprintf("pid: ");
        cprintf("%d", myproc()->pid);
        cprintf(" ticks: ");
        cprintf("%d", ticks);
        cprintf(" level: ");
        cprintf("%d", myproc()->sched_info.level);
        cprintf("\n");
        myproc()->sched_info.num_of_cycles = 0;
        yield();
    }
}
```

فراخوانی های سیستمی:

set_level-1: در بالا توضیح داده شد.

set_burst_confidence -2: با استفاده از این فراخوانی سیستمی با گرفتن pid به عنوان آرگومان burst time و confidence پروسه را آپدیت می کنیم.

```
void set_burst_confidence(int pid, int burst, int conf)
{
    struct proc *p = findproc(pid);
    p->sched_info.burst_time = burst;
    p->sched_info.confidence = conf;
    cprintf("pid: %d new_burst: %d new_confidence: %d\n", pid, p->sched_info.burst_time, p->sched_info.confidence);
    return 0;
}
```

show_process_info -3: با استفاده از این فراخوانی سیستمی، اطلاعات مربوط به process را نمایش می دهیم.

توجه: برای waiting , مقدار clock کنونی سیستم منهای زمان آخرین اجرای process را نمایش می دهیم. بقیه اطلاعات در process ذخیره شده اند.

```

void show_process_info()
{
    static char *states[] = {
        [UNUSED] "unused",
        [EMBRYO] "embryo",
        [SLEEPING] "sleeping",
        [RUNNABLE] "runnable",
        [RUNNING] "running",
        [ZOMBIE] "zombie";

    static int columns[] = {24, 10, 10, 10, 10, 10, 15, 12, 12};
    cprintf("Process_Name      PID      State  Queue  Burst_time  waiting  Enterance_time  confidence  consecutive_run\n"
           "-----\n");

    struct proc *p;
    for (p = ptable.proc; p < &ptable.proc[NPROC]; p++)
    {
        if (p->state == UNUSED)
            continue;

        const char *state;
        if (p->state >= 0 && p->state < NELEM(states) && states[p->state])
            state = states[p->state];
        else
            state = "unknown state";

        cprintf("%s", p->name);
        space(columns[0] - strlen(p->name));

        cprintf("%d", p->pid);
        space(columns[1] - num_digits(p->pid));

        cprintf("%s", state);
        space(columns[2] - strlen(state));

        cprintf("%d", p->sched_info.level);
        space(columns[3] - num_digits(p->sched_info.level));

        cprintf("%d", (int)p->sched_info.burst_time);
        space(columns[4] - num_digits((int)p->sched_info.burst_time));

        cprintf("%d", ticks - p->sched_info.last_exe_time);
        space(columns[5] - num_digits(ticks - p->sched_info.last_exe_time));

        cprintf("%d", p->sched_info.enter_level_time);
        space(columns[6] - num_digits(p->sched_info.enter_level_time));

        cprintf("%d", (int)p->sched_info.confidence);
        space(columns[7] - num_digits((int)p->sched_info.confidence));

        cprintf("%d", (int)p->sched_info.num_of_cycles);
        space(columns[8] - num_digits((int)p->sched_info.num_of_cycles));
        cprintf("\n");
    }
}

```

```
int main()
{
    for (int i = 0; i < PROCS_NUM; ++i)
    {
        int pid = fork();
        // if(pid==6) //check SJF
        //     set_burst_confidence(pid,1,99);
        // if(pid==7) //check SJF note : change all p
        //     set_burst_confidence(pid,3,99);
        if(pid==6) //check multilevel time slicing
            set_level(pid,0);

        if (pid == 0)
        {
            test();
            exit();
        }
    }
    show_process_info();
    for (int i = 0; i < PROCS_NUM; i++)
        wait();
    show_process_info();
    exit();
}
```

```
pid: 6 ticks: 1992 level: 0
pid: 6 ticks: 1998 level: 0
pid: 6 ticks: 2004 level: 0
pid: 6 ticks: 2010 level: 0
pid: 6 ticks: 2016 level: 0
pid: 5 ticks: 2022 level: 2
pid: 5 ticks: 2028 level: 2
pid: 6 ticks: 2034 level: 0
pid: 6 ticks: 2040 level: 0
pid: 6 ticks: 2046 level: 0
pid: 6 ticks: 2052 level: 0
pid: 6 ticks: 2058 level: 0
pid: 5 ticks: 2064 level: 2
pid: 5 ticks: 2070 level: 2
pid: 6 ticks: 2076 level: 0
pid: 6 ticks: 2082 level: 0
pid: 6 ticks: 2088 level: 0
pid: 6 ticks: 2094 level: 0
pid: 6 ticks: 2100 level: 0
pid: 5 ticks: 2106 level: 2
pid: 5 ticks: 2112 level: 2
pid: 6 ticks: 2118 level: 0
pid: 6 ticks: 2124 level: 0
```

```
pid: 9 starved!
pid: 8 ticks: 2785 level: 2
pid: 9 ticks: 2791 level: 1
pid: 9 ticks: 2797 level: 1
pid: 9 ticks: 2803 level: 1
pid: 9 ticks: 2809 level: 1
pid: 9 ticks: 2815 level: 1
pid: 9 ticks: 2821 level: 1
pid: 9 ticks: 2827 level: 1
pid: 9 ticks: 2833 level: 1
pid: 8 ticks: 2839 level: 2
pid: 8 ticks: 2845 level: 2
pid: 9 ticks: 2851 level: 1
pid: 9 ticks: 2857 level: 1
pid: 9 ticks: 2863 level: 1
pid: 9 ticks: 2869 level: 1
pid: 8 ticks: 2875 level: 2
pid: 8 ticks: 2881 level: 2
```


همانطور که در کد مشخص است، در ابتدا، 6 process می‌سازیم و با pid 6 را با استفاده از فراخوانی سیستمی `set_level` به صف `round_robin` می‌بریم. در عکس `result` اول، واضح است که `time slice` اختصاص داده شده به 6 process از دیگر process ها بیشتر است (زیرا بقیه process ها در صف `FCFS` هستند) همچنین به علت آن که 5 process زودتر از باقی process ها در صف `FCFS` قرار گرفته، `cpu` در اختیار این process قرار می‌گیرد.

در `result` دوم می‌بینیم هنگامی که pid 9 دچار `starvation` شد، به صف `sjf` آمده و `time slice` هایی به این process اختصاص داده می‌شود (بیشتر از process های موجود در صف `FCFS`).

بررسی عملکرد sjf:

در ابتدا 6 process با pid 6 را با مقادیر 99,1 برای `confidence` و `burst time` با استفاده از فراخوانی سیستمی در نظر می‌گیریم. 7 pid را با مقادیر 99,3 برای `confidence` و `burst time` با استفاده از فراخوانی سیستمی در نظر می‌گیریم. همچنین `default` تمام process ها را صف `sjf` در نظر می‌گیریم.

```
int main()
{
    for (int i = 0; i < PROCS_NUM; ++i)
    {
        int pid = fork();
        if(pid==6) //check SJF
        {
            set_burst_confidence(pid,1,99);
        }
        if(pid==7) //check SJF note : change all processes confidence
        {
            set_burst_confidence(pid,3,99);
        }
        // if(pid==6) //check multilevel time slicing
        // set_level(pid,0);

        if (pid == 0)
        {
            test();
            exit();
        }
    }
    show_process_info();
    for (int i = 0; i < PROCS_NUM; i++)
    {
        wait();
    }
    show_process_info();
    exit();
}
```

Process_Name	PID	State	Queue	Burst_time	waiting	Entrance_time	confidence	consecutive_run
-----								
init	1	sleeping	0	2	491	0	50	1
sh	2	sleeping	0	2	2	3	50	2
show_process_info	3	running	1	2	1	492	50	1
show_process_info	4	runnable	1	2	494	493	50	0
show_process_info	5	runnable	1	2	494	493	50	0
show_process_info	6	runnable	1	1	494	493	99	0
show_process_info	7	runnable	1	3	495	493	99	0
show_process_info	8	runnable	1	2	495	494	50	0
pid: 6 ticks: 501 level: 1								
pid: 6 ticks: 507 level: 1								
pid: 6 ticks: 513 level: 1								
pid: 6 ticks: 519 level: 1								
pid: 6 ticks: 525 level: 1								
pid: 6 ticks: 531 level: 1								
pid: 6 ticks: 537 level: 1								
pid: 6 ticks: 543 level: 1								
pid: 6 ticks: 549 level: 1								
pid: 6 ticks: 555 level: 1								
pid: 6 ticks: 561 level: 1								
pid: 6 ticks: 567 level: 1								
pid: 6 ticks: 573 level: 1								
pid: 7 ticks: 1523 level: 1								
pid: 7 ticks: 1529 level: 1								
pid: 7 ticks: 1535 level: 1								
pid: 7 ticks: 1541 level: 1								
pid: 7 ticks: 1547 level: 1								
pid: 7 ticks: 1553 level: 1								
pid: 7 ticks: 1559 level: 1								
pid: 7 ticks: 1565 level: 1								
pid: 7 ticks: 1571 level: 1								
pid: 7 ticks: 1577 level: 1								
pid: 7 ticks: 1583 level: 1								
pid: 7 ticks: 1589 level: 1								
Process_Name	PID	State	Queue	Burst_time	waiting	Entrance_time	confidence	consecutive_run
-----								
init	1	sleeping	0	2	1592	0	50	1
sh	2	sleeping	0	2	1103	3	50	2
show_process_info	3	running	1	2	1	492	50	3

مشاهده می شود که در ابتدا cpu به 6 process اختصاص داده می شود زیرا دارای کم ترین burst time است و چون confidence آن 99 است، قطعا اجرا می شود. همچنین چون 7 process دارای بلندترین طول است، در انتها اجرا می شود.

بررسی عملکرد round_robin:

برای این کار تمام process ها را در صف round_robin قرار می دهیم. نتیجه آن به صورت زیر خواهد بود که مشاهده می شود processor مدام میان process های مختلف جابجا می شود.

Process_Name	PID	State	Queue	Burst_time	waiting	Entrance_time	confidence	consecutive_run
init	1	sleeping	0	2	643	0	50	2
sh	2	sleeping	0	2	1	3	50	0
show_process_info	3	running	0	2	1	644	50	1
show_process_info	4	runnable	0	2	645	644	50	0
show_process_info	5	runnable	0	2	645	644	50	0
show_process_info	6	runnable	0	2	646	645	50	0
show_process_info	7	runnable	0	2	646	645	50	0
show_process_info	8	runnable	0	2	646	645	50	0
pid: 4 ticks: 652 level: 0								
pid: 5 ticks: 658 level: 0								
pid: 6 ticks: 664 level: 0								
pid: 7 ticks: 670 level: 0								
pid: 8 ticks: 676 level: 0								
pid: 4 ticks: 682 level: 0								
pid: 5 ticks: 688 level: 0								
pid: 6 ticks: 694 level: 0								
pid: 7 ticks: 700 level: 0								
pid: 8 ticks: 706 level: 0								
pid: 4 ticks: 712 level: 0								
pid: 5 ticks: 718 level: 0								
pid: 6 ticks: 724 level: 0								
pid: 7 ticks: 730 level: 0								
pid: 8 ticks: 736 level: 0								
pid: 4 ticks: 742 level: 0								
pid: 5 ticks: 748 level: 0								
pid: 6 ticks: 754 level: 0								
pid: 7 ticks: 760 level: 0								

عملکرد FCFS هم در multi_level بررسی شد.